

V těchto dnech patří mezi velice používaná slova slovo volba / y /. To slovo znamená výběr, tedy rozhodnutí pro něco či proti něčemu. A je možné povědět, že volba patří nedílně k životu člověka na této Zemi, bez volby to skutečně nejde. Vyberáme, volíme si kupř. povolání / na rozdíl od zaměstnání, ve kterém jde především o peníze /, to úsilí, činnost, jímž chceme naplnit čas, který nám byl na tomto světě svěřen – např. učitel / ten, který vychovává /, lékař / ten, který pomáhá se zdravím, tělesnou stránkou /, zemědělec / ten, který zajišťuje potravu / .Rozhodujeme se / volíme / s kým chceme žít v tom nejkrásnějším společenství mezi lidmi – manželství, rodině, které – když se vydaří – je pomocí / Gn 2, 18 Mk 10 /.

Rozhodujeme v těchto dnech i o tom, komu bude svěřen tzv. nejvyšší úřad tohoto státu. A tak mi dovoluete několik poznámek, které – podle mého – smíme k těmto záležitostem slyšet ze zdroje, pro nás mimořádně důležitého – z bible.

To první, u čeho se chci zastavit, je pojem politika. Je to počestěl výraz slova, jehož význam, obsah je společenství. Politický je tedy to, co souvisí s lidmi a co ovlivňuje jejich vzájemné vztahy. A dobrou, skutečnou politikou je to, co přispívá k tomu / podporuje /, aby tyto vztahy byly dobré / ne ne – přátelské / . – Znetvořeninou tohoto výrazu je pak politikaření, děj, ve kterém jde především a výlučně o mě či mé „ kamarádíčky “, / jakási účelové bratrstva „ hrající si vzájemně do not “, která povětšinou nemají dlouhou životnost – „ lásečka “ záležitost na jedno použití a to, co po sobě zanechávají přínosem není /.

Vžila se představa, že bible a vše, co s ní souvisí, je jakási „ nebeská záležitost “, to, co s prostorem, ve kterém žijeme nemá mnoho společného. To je ovšem značné zkreslení či nepochopení. I když je to možná trochu nepřesné, bible / sbírka „ jistých sdělení “ / začínána Zemi, v „ zahradě “, kterou je třeba „ obdělávat a strážiti “ / Gn 2, 15 / . A nemalou část první knihy bible – Genesis / počátky / tvoří „ problematika chovu ovcí “ . – Právě z tohoto „ zdroje “ slyšíme o tzv. milostivém létu / Lv 25 /, kdy je třeba nechat zemi „ odpočinout “ / ne „ vytřískávat, co se dá “ /.- Pouze odtud zaznívá hlas, který připomíná, že na Zemi nejsou jenom úspěšní, zdraví a silní / např. Dt 24 a tzv. Proroci (kteří nepředpovídají jenom budoucnost), nejrůznější příběhy o Ježíšovi, tzv. Evangelia /.

Stejně tak tomu je i v oblasti veřejného, společenského života. „ Boží lid “ má i určité „ uspořádání “, které se dá označit i jakostát. Je třeba ovšem povědět, že se v nejednom odlišuje od uspořádání „ lidí “, států jiných, těch, které nemají s Hospodinem nic společného.

A tu je několik takových odlišností.

V případě krále, nejvyššího představitele starozákonního společenství zvaného Israel / význam tohoto slova je Hospodin bojuje za nás /, senejedná o toho, nad kterého není, ale o „ služebníka “ . Je proto tím, kdo spravuje tento lid z pověření Božího / ne tedy imperátor („ poručík “, rozkazovatel) či caesar (obdivuhodný)/. Jistě má něco do sebe, že nejnámějším / ve smyslu příkladu / králem je Bohem vybraný David / který není hezký (je „ ryšavý “) / a jehož vzděláním či přípravou je starost o ovce / je to tedy ten, který je „ naprogramován “, aby se staral a pečoval.

V životě tohoto lidu hraje důležitou úlohu chrám, jako místo, kde je možné se setkávat s tím, komu patří, s Hospodinem. Právě zde se člověk dozví, kterým směrem se má ve svém životě vydat a čím jej naplnit / a to nevyřeší žádný králův zákon či nařízení /, právě zde může složit svá nejrůznější břemena / selhání / a to tak, že může začít znovu a jinak / a zbavit od viny nezajistí ani králem nařízený trest či amnestie / . Právě zde může vzniknout společenství, kdy jeden pro druhého mnoho znamená / a to král nařídí nemůže a zorganizovat nedokáže /.

V tomto společenství **platí pravidla** ne odhlasovaná, ne vymyšlená právními odborníky. Jsou to **pravidla „přicházející z druhé strany“**. Není to diktát kdosi, kdo si „umanul“, ale je to **pozvání k něčemu** Toho, kdo pozval k životu. A protože pozval v lásce, pak je to přínos. A **také toto pozvání je slibem pomoci, že se taková cesta zdaří**. A tato pravidla jsou **určena všem, a platí i pro krále**. A **být dobrým králem** / takovým, který pro svěřený lid něco v dobrém smyslu slova znamená / **předpokládá jít touto cestou** / když v čele, pak tak, že jdu právě tímto směrem /.

A zmínit je třeba nepochybně i toto **apoštolské doporučení** - „přimlouvejte se za krále a za ty, kdo mají v rukou moc“ / 1 Tm 2, 2a / **Být Ježíšovým učedníkem znamená vědět i o nebezpečích, které moc do ruky člověka přináší** / jedno z „dábelských pokušení“ má tuto podobu „budeš – li se mi klaněti, dám ti všechna království světa“ (Mt 4, 8) / . A **prosba** o „vysvobození od moci zlého“ / Mt 6, 13 / není jen soukromou záležitostí, ale **i službou** / prosím za něj, to je někdy víc, než vědět, jak to dělá špatně /.

U čeho se zastavit především při tomto zamyšlení ?

V našich krajích se vžil ten způsob, že ti, kdo jsou „v čele“, jsou **vybírání a to na určité období**. Nejsou to tedy ti, kdo „spadli z hůry“ / a protože „padali“ právě odtud, je to to nejlepší, co mohlo nastat / . Ale **vybírám - li, pak také přebírám odpovědnost** a k tomu patří **tázání, zda ten, kterému chci dát důvěru, je tím, který bude přínosem pro společnost**. A jistě k tomuto postoji patří i to, že **tomu, kdo byl společně vybrán, jsem připraven pomoci / hozením lístku do příslušné schránky jistě tato záležitost nekonečně /**.

K starozákonnímu společenství zvaném Israel / byl to také stát v politickém slova smyslu / **patřil i „duchovní rozměr“**. A to ne jako ozdoba, ale byla to nedílná, významná součást. **Ta v současnosti chybí** a je podle mého jednou z příčin nejrůznějších nemocí a nesrovnalostí, které jsou **v naší společnosti** nepřehlédnutelné. Troufám si povědět, že je to **i naše chyba**. Pravda převládající společenské mínění církev, evangelium odsunulo na okraj / nebylo to žel na základě „jistých skutečností“ ? / . Jenže ona pověstná sůl a kvas z evangelia / Mt 5, 13nn 13, 33 nn / , ač v malém množství, znamená mnoho. **Rozdáváme takové hodnoty kolem a jsme těmi, kdo je laskavě leč zřetelně připomínají ?**

Dala by se připomenout **celá řada příkladů, které by ukázala, jak moc dokáže „zacvičit“ s člověkem / či ho zotročit /**. Jeden příklad za všechny – existuje kniha s výstižným názvem – Ladislav Mňačko : Jak chutná moc. I **proto je třeba oněch přímluv, jak doporučuje apoštol**. I když je to trochu přitažené za vlasy – kdyby bývalo více přímluv, třebas by poslední amnestie dopadla trochu jinak.

Tábor 13.1. 2013

vstup: Ř 2, 11

čtení: 1 Sm 16, 1 - 13

před: Mt 5, 6

text: 1 Král 3, 9

VP:

poslání: Jk 3, 17

EZ 97 447

DEZ 684 685
SV